

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 5. De fine hominis, & medijs ad hunc finem pertingendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

November.

DIES V.

De Fine Hominis, & Medijs
ad hunc finem pertingen-
di.

I.

DEus res creatas è nihilo suo protulit, ut
ad ipsum nos ducerent; atque eæ rea-
pse id præstarent, nisi sponte ab eo desle-
cteremus. Voluptates plerumque inno-
centes nobis essent, nisi immoderati, scele-
ratiq; essemus. Bona terrena cælestium
nos capaces redderent, si eis juxta Dei vo-
luntatem uteremur; sed ob corruptionem,
quâ peccatum originarium cor nostrum in-
fecit, quàmque peccata propria non pa-
rùm auxere; res creatæ, quæ erant media
ad Deum perveniendi, evadunt obstacula.
Bona mundi nobis aut laquei, aut vera
mala sunt, & pleræque voluptates aut fu-
nestæ sunt, aut periculosæ.

II. Dum creaturæ in quærendo Deo so-
ciam nobis opem præbere deberent, acci-
dit, ut aliæ nos retardent, & morentur, a-
liæ in via derineant, aliæ ab ea nos diver-
tant; aliæ à recto tramite nos penitus ab-

November. ducant. Necesse proin est, ut nos avellamus ab ijs, quæ nos morantur, quantumvis innocentes videantur; illas, quæ nos divertunt, quamvis aliunde sint utiles, timeamus; illas verò penitus fugiamus, quæ nos in errorem abducunt, quantumlibet gratæ nobis videantur; illis verò arctè nos affligamus, quæ ad terminum nostrum nos perducunt, licet eæ molestæ, nostrisque sensibus adversæ censeantur. Hoc est totum prudentiæ Christianæ compendium. An non Domine, hætenus, ut verè infānus, vixi, cū tantopere ab hac regula declinārim?

III. Nemo est, præter te, mi Deus, qui in viam regiam reducere me possit, revocando me à meis aberrationibus, & restituendo in ordinem, quem tam sapienter sanxisti, quē ego tam stultè perverti, finem mihi statuendo mediæ, & rebus creatis immodicè, fruendo, quibus non nisi veluti medijs moderatè uti debebam. Eripe mihi ipsemet res hæc creatas, quas nec possidere, nec amare sine crimine possum; aut præbe mihi generositatem animi necessariam ad iis renuntiandum; ne permittas, ut illæ, quas mihi concessisti ad sublevandam imbecillitatem meam, alendæ cupiditati meæ serviant. Fac, ne, cū ali-

quid

quid necessitati dederō, quidpiam corpo- November.
ris oblectationi concedam; fac denique, ut
creaturis non utar, nisi, quatenus eæ ad te
perducunt; qui solus felicem me reddere
potes, quemadmodum summum bonum
meum es.

*Statue in omnibus actionibus tuis has regulas
servare, quæ in compendio continent totam pru-
dentiam Christianam; & ab iis nunquam decli-
nare; cum id facere nequeas, quin aberres.*

Creaturæ factæ sunt in tentationem a-
nimabus hominum, & in decipulam pedi-
bus insipientium. *Sap. 14. v. 11.*

Ab uno te averſus, evanui in multa.
Aug. 2. Conf.

DIES VI.

De Exiguo Numero Eorum,
qui salutem æternam con-
sequuntur.

I.

Numerus eorum, qui salutem æternam
consequuntur, perquam exiguus est:
multi sunt vocati, inquit Servator, pauci vè-
rò electi. Hanc veritatem S. Scriptura diler-
tis verbis nobis indicat, eamque figuris,